

Curaçao aarzelt over beperking van buitenlandse arbeidskrachten

ARBEIDSMARKT

Werkgevers op Curaçao vrezen de invoering van een wet die voorschrijft dat minstens 80 procent van het personeel van het eiland zelf moet komen.

Hans Marijnissen
WILLEMSTAD

Ze aarzelt. Moet gouverneur Lucille George-Wout van Curaçao haar handtekening zetten onder een regeling die werkgevers verplicht minimaal 80 procent van het werknemersbestand uit lokale krachten te laten bestaan?

Goed om in bepaalde sectoren de werkloosheid aan te pakken, maar macro-economisch pakt de protectionistische maatregel volgens de werkgevers verkeerd uit. Ze kunnen eenvoudigweg geen geschikt lokaal personeel vinden en moeten door de nieuwe wet de buitenlandse krachten die wél voldoen naar huis sturen.

De initiatiefwet is vijf jaar geleden al ingediend door de politieke partij Pueblo Soberano. Sommigen zagen die actie destijds als een verkiezings-

stunt, maar een meerderheid in het parlement heeft de wet wel aangenomen. Dus is de beurt aan de gouverneur. Tekent ze nou of tekent ze niet, voordat straks een nieuw gekozen regering plaatsneemt?

In wasserij Korsow in het noordelijk gelegen Brievengat ratelen intussen de vouwmachines voor het linnengoed. De hotels van het eiland staan hier als palletkarren in de rij. De lakens en handdoeken gaan door de was- en droogmachine, worden ingeslikt door de vouwmaschine, en komen in plastic geseald weer naar buiten. Zeven dagen in de week.

Met 450 loonstroken staat het bedrijf van de Nederlandse ondernemer Ben Hoijtink in de toptien van grote bedrijven op het eiland. "Ik zit met mijn bedrijf niet in de gevarezone. Zo'n 85 procent van mijn personeel is Curaçaos, maar ik heb wel moeite om goed personeel te krijgen. Ze kunnen ook niet altijd. Met Kerst of met carnaval is er geen Curaçaöenaar die wil werken, terwijl het voor de wasserij de drukste tijd is."

Toch staat Hoijtink niet onsympathiek ten opzichte van de nieuwe regeling. "Vanuit sociaal oogpunt is de wet geschikt om in sommige bedrijfstakken de werkloosheid terug te dringen, maar ik kan me voorstellen dat

sectoren waar kennis en service noodzakelijk zijn, daar meer moeite mee hebben. Ik weet ook niet of de maatregel goed is voor de economie van het eiland. Die moet namelijk groeien, ook in mensen, en vooral niet verder krimpen."

Op het bureau van de Vereniging Bedrijfsleven Curaçao (VBC) is werkgeversvoorzitter Joop Kuster vooral daar benauwd voor. "Waarom hebben

De hotelsector kiest voor buitenlanders: ze spreken Engels, zijn beter opgeleid en meer servicegericht

de initiatiefnemers niet met de sociale partners overlegd?" Dan had Kuster hen uitgelegd dat Curaçao in 25 jaar amper economisch is gegroeid, de productiviteit met 30 procent is afgenomen en de werkloosheid hoog is, vooral onder jongeren. Een derde hangt op straat. Er is ook geen enkele prikkel om aan het werk te gaan. "De hoogte van de bijstand in combinatie met allerlei persoonlijke toeslagen en

korting op de ziektekostenverzekering, valt hoger uit dan het minimumjeugdloon. Dus waarom zou je aan het werk gaan als je met wat zwart bijklussen veel meer inkomen hebt?"

Voor de hotelsector, maar ook de financiële dienstverleners, kiezen daarom voor 'buitenlandse' werknemers die ook vaak uit Nederland komen. Niet alleen omdat Curaçaos personeel niet voorhanden is, maar de buitenlanders spreken tenminste Engels, hebben een betere vooropleiding en zijn meer servicegericht.

Kuster: "Als de wet wordt ingevoerd, zullen er echt balies leeg blijven, om het nog maar niet te hebben over het serviceniveau in de hotels. Dat kan Curaçao, zo afhankelijk van het toerisme, er echt niet bij hebben." Het officiële standpunt van de VBC is dat de regeling haar doel volledig voorbijschiet, overbodig is en praktisch onhaalbaar. "Want wie gaat al die werkgevers controleren?"

De regeling kent ook een principiële bezwaar, dat grote consequenties kan hebben. Ze is discriminerend omdat ze onderscheid maakt tussen werknemers uit Curaçao, Nederland, én andere landen. Die mag je verschillend benaderen, aldus hoogleraar Staatsrecht Arjen van Rijn van de Universiteit of Curaçao, maar dan moet

daar wel een duidelijke reden voor zijn. De Raad van Advies (vergelijkbaar met de Nederlandse Raad van State) heeft volgens hem overduidelijk onder woorden gebracht dat voor een vergroting van de kansen van lokale arbeidskrachten, scholing en training nodig zijn, zodat het niveau stijgt en opleiding en arbeidsmarkt beter op elkaar aansluiten.

Zolang die weg niet is bewandeld, is de 80/20-regeling in strijd met het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens. Mocht de gouverneur tekenen, dan zal een gang naar de rechter door de tegenstanders naar verwachting succesvol zijn.

Toch is dat principiële punt niet wat Kuster zo dwars zit. Als zakenman ergert hij zich vooral aan het protectionisme dat leidt tot verstarring van de arbeidsmarkt en passiviteit bij werknemers. "Geen enkel rationeel bedrijf zal voor de grap buitenlandse arbeidskrachten aantrekken als de vacature lokaal kan worden ingevuld. Maar het bevorderen van werkgelegenheid voor de lokale bevolking bereik je niet met rigide protectionistische wetgeving. Opleiding, scholing, motivatie, en een aantrekkelijk investeringsklimaat zijn de effectievere instrumenten om duurzame banen en werk te scheppen."

Bij wasserij Korsow op Curaçao van de Nederlandse ondernemer Ben Hoijtink is 85 procent van het personeel afkomstig van het eiland. FOTO SINAYA WOLFERT